

KAMP MOT EEC OG DYRTID

UTGITT AV ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID. Nr. 1-1972 KR. 0,50.

**EEC
dølytt
arbeids-
løshet**

Bratteli har kastet seg ut i propa-
gandaen: »Motstanderne innbiller
seg at store bedrifter som Jern-
verket i Mo vil bli nedlagt fra et
mystisk sted nede i Europa». Arbei-
derkomiteen har aldri sagt at Jern-

verket vil bli nedlagt. Men vi *vet* at
svære bedrifter virkelig legges ned i
EEC. La oss se hvordan dette kan
ramme norske arbeidsplasser. Vi
bør legge spesielt merke til hvilken
trusel EECs monopolkapital kan bli
her.

fortsettelse midtsidene

Nei til salg. av Norge

● Ungdommen
og EEC
midtsidene.

● Arbeider
komiteens
fire-punkt
program
baksida.

● Om kvinner
og EEC
midtsidene

Norges statsminister Trygve
Bratteli gjorde 22. januar et ynkelig
knep for Brussel. Han solgte hele
folkets økonomiske og politiske in-
teresser da han aksepterte Roma-
traktaten og EECs planer om over-
nasjonal union. (Wernerplanen).
Han holdt billigsalg på bøndernes og
fiskernes livsinteresser.

Regjeringa Bratteli avslørte seg
som Creditbankens og Krupps tje-
ner. Dette vakte harme i folket. Et

initiativ fra Arbeiderkomiteen mot
EEC og dyrtid utløste slagkraftige
aksjoner over hele landet. Under
parolen »Nei til salg av Norge» ble
det gjennomført demonstrasjoner i
19 byer og tettsteder. Oslo opplevde
et seierrikt fakkeltog med hele 5000
deltager. I Trondheim sluttet 6
lokaltog seg til en hoved-
demonstrasjon på 1030 deltagere,
tiltross for kraftig snøvær. I Bergen
demonstrerte 1200. I 12 byer bl. a.

Drammen, Arendal, Røros og Stein-
skjær ble det holdt demonstrasjon
for første gang.

De første politiske streiker mot
EEC ble reist. På 14 arbeidsplasser
og minst 15 skoler og andre lære-
steder rettet streiken de første alvor-
lige slag mot EEC. Arbeider-
komiteen utvikler seg til et godt
redskap i folkets kamp. Grunnen
begynner å slå sprekker under re-
gjeringa Brattelis råtne politikk.

PRØVE-AVSTEMMING PÅ ALLE LANDETS GYMNAS

120 Gymnas, ca 45 000 elever vil
i dagene 14. - 19. bebruar si sin
mening om norsk medlemskap i
EEC. Norges Gymnasiastsamband
NGS har tatt initiativet til dette.
Arbeiderkomiteen mot EEC og
dyrtid hilser dette initiativet med
stor glede. Vi kan forsikre alle
norske gymnasiaster og NGS om at
Arbeiderkomiteen vil stille hele sitt
apparat til rådighet slik at prøve-
stemningen kan bli gjennomført på
flest mulig steder! Dette er et flott
tiltak som bør følges opp av or-
ganisasjoner som Norsk Student-
union NSU) og YLI (yrkesskole-
elevene og lærlingenes interesse-

organisasjon) og LNL (Landslaget
for norske lærestudenter). En slik
avstemning ville få ca. 200 000 del-
tagere - et kraftig spark i kbaken
til LO-ledelsen og en støtte til
kravet om uravstemning i LO.

Arbeiderkomiteen ser denne
prøveavstemningen som meget vik-
tig. Det blir den første general-
proven før selve folkeavstemninga
- resultatet av den kommer til å bli
viktig for hele EEC-motstanden i
tida som kommer! GYMNASIAS-
TER - SØRG FOR AVSTEMNING
PÅ DIN SKOLE!

Brattelis knefall i Brüssel

Bratteli selger landet

Hva er det Bratteli har godtatt i Brussel? Først og fremst har han akseptert Roma-traktaten. Dette er hans største svik fordi Roma-traktaten utleverer folket til norsk og europeisk monopolkapitals herjinger. Dessuten har Bratteli godtatt EECs målsetting om en økonomisk og pengemessig union - Werner-planen. Dette betyr utsettelse av norsk sjølråderett og begynnelsen på delstaten Norge - et vedheng til et Sentral-Europa under tysk ledelse.

Dette er salg av folkets økonomiske og politiske interesser. Bratteli avslører seg som Krupps og Creditbankens tjener.

Fiskeriforhandlingene - mislykket kamouflasje

For å skjule dette utsalget, gjorde Bratteli forhandlingene - særlig fiskerierne - til hovednummeret. Det ble intet lykkelig valg.

Bratteli lovet dyrt og hellig å skaffe »varige særordninger». Men

han begynte straks utsalget av fiskernes interesser ved å akseptere EECs politikk for strukturrasjonalisering av fisket. Retretten fortsatte med »bosettingskravet» som ikke var noe godt vern mot EEC-kapitalen. Senest 6/11/71 sto Hoem fast på dette kravet. Straks etter gikk Cappelen & Co. over til å kreve 12-milsgrensen. Etter hvert godtok de også 10 års overgangstid og deling av kysten. Til slutt ga de opp å få juridisk bindende ordninger etter 1982 og måtte nøye seg med »politiske garantier». »En formidabel glideflukt», påpeker Dagbladet.

Jordbruket - et hakk verre!

Brattelis ringeakt for folket kommer enda klarere til uttrykk her. I stortingsmelding 90 sier AP-regjeringa selv at det er »nødvendig med særordninger av ubegrenset varighet for norsk jordbruk». (s. 100).

Var det så varige særordninger Bratteli skrev under på i Brussel? Langtifra!

I forhandlingstraktatens forord heter det at særordningene skal gjelde »utover overgangstiden». I pkt. 10 heter det videre at EECs Ministerråd »med jevne mellomrom skal foreta en gjennomgang av ordninger med tanke på revisjon» (Dagbladet 15/12/71). Når landbruksminister Treholt påstår at dette er varige særordninger, er han rett og slett en løgner!

Bratteli ville skjule Roma-traktaten med et godt forhandlingsresultat. Den dramatiske Europareisen tidlig i januar skulle sette prikken over i-en. På grunn av fransk motstand måtte Bratteli krype til korset og godta noen usle smuler fra EEC-maktene. Brattelis framferd kommenteres best med det gamle ord: »Opp som en løve og ned som en skinnfell».

Bratteli bryter løfter overfor folket

Hva kan forhandlingene lære oss?

- »Varige særordninger» var Stortingets forutsetning for å avslutte forhandlingene. Når så Bratteli undertegner noe helt annet, går han utover Stortingets forutsetninger. Bratteli gir en god dag i Stortinget og trækker på folkets borgerlig-demokratiske rettigheter!

- Bratteli har i stortingsmelding 90 selv pekt på hvorfor han ville ha »varige særordninger»: »Det er få eller ingen alternative sysselsettingsmuligheter i mange utkantstrøk, slik at redusert virk-

somhet i landbruk og fiske svekker selve grunnlaget for bosettingen». Bratteli har følgelig lovt at han bare ville skrive under på betingelser som »sikrer de store folkegrupper gode og trygge kår».

Bratteli-regjeringa skrev under på noe som ifølge den avgitte fiskeriminister Hoem »ikke gir sikre garantier» og »kan slippe utenlandske trålere inn i fjæresteinene» etter 1982. Den svelget EECs strukturpolitikk som fremmer trålerflåter knyttet til digre foredlingskonserner med effektive markedsføringsapparater. Dette er døden for sjarker og småfryserier langs kysten. Bratteli har derfor løpt fra sine løfter overfor folket. AP-regjeringa har solgt bonders og fiskeres livsinteresser. Den har avslørt seg som Industriforbundets og Bankforeningens tjener.

Dette viser at vi heller ikke i framtida kan stole på de lofter AP-regjeringa kommer med i EEC-saken. Bare folkets kamp kan hindre regjeringa Bratteli i å gjennomføre sine desperate planer om EEC-medlemskap.

Fra LORRAINE der s opp 12 000 mann. På det: Enten slåss - eller

Boligdy

Siden forberedelsene til EEC begynte, har det vært statens politikk å lette norsk storkapitals konkurransevne ved å kaste stadig større deler av avgifter og skatter over på forbrukerne. Av de EEC-forberedende tiltak som har rammet folk hardest, husker vi 1% renteforhøyning i Husbanken (1969), som for mange førte til en husleieøkning på 15-20%! EEC-medlemskap reiser de mest forferdende perspektiver for bokostnadene.

1) Renteøkningen vil fortsette. I EEC får ikke Husbanken billige innlån mer. Den må skaffe seg penger til markedets renter. (Markedsutvalgets rapport om Werner-planen s. 55) Dette betyr ca. 2% høyere utlånsrente på boliglån - og 30-40% høyere

Ungdommen og EEC: Usikre arbeidsplasser

I den tida vi har kjempet mot norsk innlemmelse i EEC, har ungdommen spilt en stor rolle! Tusenvis av ungdommer har organisert seg i Arbeiderkomiteen og i Folkebevegelsen. Det er først og fremst Arbeiderkomiteen som har gått i spissen for virkelig å aktivisere ungdommen i stort omfang. På skoler rundt om i landet finnes det 70 lokale Arbeiderkomiteer.

Skoleelevenes politiske streiker på aksjonsdagen 19. januar står fram som eksempler til etterfølgelse for andre grupper. Om ikke lenge vil NGS arrangere en prøveavstemning: Ja/Nei til fullt medlemskap i EEC - på alle landets gymnaser. Denne avstemninga vil bli en viktig prøve for selve folkeavstemninga og vil komme til å spille en stor rolle for hele EEC-motstanden.

Det er lenge siden så store deler av ungdommen har vist en slik glødende interesse og vilje til aktiv innsats som nå i kampen mot EEC. Vi må nok helt tilbake til 2. verdenskrig for å finne aktivitet og kampglød i like stort omfang. Norsk ungdom, skoleelever, studenter og unge arbeidere kasta seg aktivt inn i kampen mot de tyske imperialistene og okkupantene. De viste den gangen sin innbitte vilje til å kjempe for Norges sjølråderett - vi ser den samme innbitte vilje vise seg på nytt i dag.

Hvilke perspektiver gir så norsk medlemskap i EEC for oss som er unge i dag? Det har for blitt tilstrekkelig slått fast at Norge kommer til å bli et underbruk for den europeiske monopolkapitalen. - Med økonomisk undertrykkelse følger politisk undertrykkelse, perspektivene med en europeisk overnasjonal statsdannelse er ikke fjerne. Og hva betyr dette? Jo, at vi som er unge i dag vil få våre muligheter til å innvirke på og forme vår framtid på legalt vis beskåret radikalt. Alle avgjørelser, økonomiske og politiske, militære og kulturelle, vil bli tatt av en stor og mektig europeisk monopolkapital som konsekvent tramper ungdommens og folkets interesser ned i støvet! Frankrike -68 sier oss en god del om hvordan det går når ungdom

Når Kåre Willoch snakker om norsk suverenitet pleier han å si at den vil øke i EEC »fordi Norge får større medbestemmelse over beslutninger som angår oss». Dette er ikke sant. Nylig har EEC-kommisjonen motsagt Willoch ved å trække på et lite medlemslands sjølråderett i arbeidsmarkedspolitikken.

Kommisjonen trækker på Belgias arbeidsplasser

Hva har hendt? Fra Brussel meldes at EEC-kommisjonen har benyttet EECs rett (iflg. Roma-traktatens §155) til å sette nasjonalstatens beslutninger til side. Kommisjonen har iflg. Frankfurter Allgemeine Zeitung 18/1/72 nektet Belgias regjering å yte spesielle kreditter til industrier som er på randen av konkurs. EEC kaster med dette Belgia ut i en uhyre vanskelig situa-

Dette fremmer bare monopolens vekst. Kommisjonen sier dessuten selv at den ser »øket konsentrasjon som ønskelig, og naturlig» og at den vil »fjerne hindringene for dette». For det andre viser kommisjonens beslutning at EEC ikke tar hensyn til viktige nasjonale interesser når den påtvinger Belgia nedleggelse i en situasjon med stor arbeidsløshet.

Kommisjonen truer norske arbeidsplasser

Denne beslutningen kan true norsk råderett over arbeidsplassene. Utgangspunktet for norske bedrifter er at de har den minste gjennomsnittsstorrelsen i industrilandene i Vest-Europa. Frihandelen i EFTA har brakt de svake deler av norsk industri i store vansker. Ifølge Aftenposten 15/10/71 tapte hele 12 bransjer vesentlige deler av mar-

folte seg alvorlig truet i EEC. Det betyr at 3500 arbeidsplasser sitter svært løst bare i denne bransjen.

Hva betyr dette? I dag kan statsråd Nordli reise til Halden og tilby statsstøtte til bedrifter i vansker. Stortingsmenn kan stå opp under budsjettdebatten og forlange kreditter og subsidier for å styrke svake bedrifter og forebygge arbeidsløshet. Slik kan de gjøre så lenge Norge er en selvstendig nasjon. Med sitt overgrep på Belgia har kommisjonen vist at EEC-medlemskap betyr tap av denne retten.

Styrket overnasjonalitet i EEC

EECs perspektiv for 1980 er å bli en overnasjonal union. To konkrete forslag vil ytterligere svekke den nasjonale råderetten

Svekket sjølråde

sjon. Landet har fra før av arbeidsledighet på hele 2.9% nesten like mye som Italia. (Wirtschaftswoche 3/72).

Hva er så bakgrunnen for denne arbeidsløsheten? Konkurransen fra de svære konsernene i »Felleskapet» har tvunget Belgias industri i kne. I 1958 solgte den 58% av alle varer som ble omsatt i landet. Etter 10 år i EEC bare 38%. (Aukrust) Titusener av arbeidsplasser gikk fløyten.

Hva lærer dette oss om EEC-kommisjonen? I begrunnelsen for forbudet heter det at belgiske subsidier »gjør utskillelsen av ikke-konkurrensedyktige bedrifter umulig». For det første sier den rett ut at den søker å utradere småbedrifter.

kedet i Norge. I tekstilbransjen ble markedsandelen trengt tilbake fra 58% i 1958 til bare 39% i 1970! Dette førte til utradering av 5400 arbeidsplasser. (Aftenposten 2/2/72). Vi ser stadig oftere konkurser og innskrenkninger. Den siste i rekken er Halden Bomuldspindleri med flere hundre ansatte.

Går vi inn i EEC kommer tekstilfabrikkene under dobbelt ild. Regjeringens markedsutvalg sier i rapport II: »---i de senere år har det funnet sted en ganske omfattende strukturendring i norsk industri. Hvis Norge kommer med i EEC må en gå ut i fra at denne strukturendringen vil bli intensivert. En undersøkelse i tekstilbransjen bekrefter dette. 25% av tekstilfabrikkene

EEC betyr arbeidsløshet

Il- og jernindustrien har sagt 'en første transparenten står orsrvinne.

rtid øker i EEC

- husleie!
- 2) Det er mulig at EEC også vil innføre moms på husleie, slik man har det i Belgia i dag. At dette også kan komme til å gjelde Norge, borger Werner-planen for. Den forlanger at »merverdiavgiften (skal) komme til generell anvendelse». Videre forlanger EECs 2. direktiv av 11/4/67 at det skal innføres moms på salg av boliger.
 - 3) I Brussel er et utvalg under EECs ministerråd i ferd med å utarbeide en forordning som setter forbud mot momsrefusjon på boligbygging. Forbudet innebærer at Norge som EEC-medlem må gi slipp på den boligtilskuddsordninga vi har i dag. Ordninga er beregna på grunnlag

For det første. Kommissjonens president Malfatti foreslår at EECs toppmøte skal gi kommisjonen økt fullmakt til å fatte vedtak» (Dagbladet 21/1/71).

For det andre. Werner-planen overfører beslutninger ang. helt sentrale virkemidler i arbeidsmarkedspolitikken til Brussel. Det gjelder penge- og konjunkturpolitikken.

Dette vil sette medlemslandene i en enda svakere posisjon over for sentralmakten i Brussel enn Belgia har i dag. Mulighetene for å beskytte arbeidsplassene vil neppe styrkes av dette. Det ser vi av at EEC som helhet tillater en arbeidsløshet på hele 2.2% mot Norges 0.8%. (Wirtschaftswoche 3/72)

rett

- av moms, så når ordninga opphører, øker prisene med enda 20%. For en vanlig Husbank-finansiert leilighet betyr dette en prisøkning på 24 000 kroner.
- 4) Samtidig vet vi at sentraliseringa vil øke i EEC. Tomteprisene skyter i været, og drabantbyboligene blir dyrere. Det vil fortsatt bygges færre boliger enn arbeidsplasser i storbyene. Den store mengden hussøkende gjør det mulig å ta ågerpriser i gamle sentrumsgårder.

Hva blir den samlede økning? Husbankrenter og moms på boligbygging gir minimum 50%! Evt. moms på husleie betyr ytterligere 20%. Slike bokostander kan ikke folk makte.

Hvordan skal folk slå boligdyrtida tilbake? Svenske studenter har vist at husleiestreik er et framgangsrikt våpen. Svenske borettslag har nylig tatt opp streikekampen. Men vi må forhindre at disse framstøtene overhodet kommer, ved å forhindre EEC-medlemskan

I den siste tida har prisene på matvarer steget mye. Det er særlig husmødrene som merker dette. I løpet av den såkalte prisstoppen steg prisene med 6,7%. Siden 15. nov. har vanlig kneippbrød steg fra kr. 2,05 til kr. 2,35 og sukker fra kr. 2,15 til 2,60 pr. kg. Dersom vi går ut fra at en trebarnsfamilie bruker ett brød daglig, vil utgiftene bare til brød gå opp i 900 kroner i året.

Høyere matpriser i EEC

I EEC kan vi vente oss en enda større prisstigning på mat. Idag kjøper vi f. eks. brødkorn og sukker fra verdensmarkedet. Sluttes vi oss til EEC, må vi kjøpe dette fra Fellesmarkedet der dette er nesten dobbelt så dyrt. Det betyr en fordobling av brødbakelsen! En barnefamilie må altså ut med 1800 i året bare til brød. Iflg. landbruksdirektør Ringen vil «ost bli adskillig dyrere. Smør vil bli mer enn dobbelt så dyrt. Margarinen vil også stige i pris. Vi må også regne med dyrere kaffe, te, kakao og sydrfrukter. Kjøtt og flesk vil også gå opp.» Landbruksdirektøren regner med at EEC vil bety omtrent 1000 harde kroner mer til mat pr. husstand!

EEC skader forbrukernes interesser.

I 1969 hadde EEC svære overskudd på smør og korn. EEC ville holde storproducentenes priser og profitter oppe. Derfor solgte EEC

fortsettelse fra førstesiden

OPPKJØP AV NORSK INDUSTRI.

Med fri etableringsrett legges Norge åpent for EECs monopolkapital: Viktige metaller, billig kraft og olje lokker i Norge.

Kontorsjef Bjarne Hansen (Norges Bank) skriver 19. 5. 70 i et notat til en undergruppe i regjeringens Markedsutvalg: »...de norske aksjekursene ligger lavt i forhold til kursnivået i EEC-landene, slik at oppkjøp av aksjer i norske bedrifter vil fortone seg som svært fordelaktig». Og han fortsetter: »Utenlandske overtakelsestilbud vil også kunne framtre som meget gunstige for norske eiere». Vi kan altså vente at norsk storkapital holder utsalg på norske arbeidsplasser! Dette vil i følge kontorsjef Hansen »føre til betydelige endringer i eierforholdene i norsk næringsliv». Har noen hørt Bratteli snakke om dette? Nei. Han fortier det hans egne embedsmenn har fortalt ham!

NEDLEGGING OG FLYTTING

En del av den industri som blir kjøpt opp, vil EECs monopolkapital legge ned og flytte til områder som gir større profitt.

- Industri som behøver mye arbeidskraft, f. eks. sko, tekstil, etc., vil det lønne seg å flytte, bl. a. til EEC-nydningen Hellas, der lønningene bare er 940 kr. i måneden og der »muligheten for tilbakeføring av profitt er ubegrenset» (Die Welt 16. 1. 72). Eksempel på slikt så vi nylig i Sverige da Ørebros største skofabrikk ble oppkjøpt og flyttet til Portugal. 1000 mann fikk sparken på dagen!
- Den viktigste drivkraft i økonomien – industri med høy teknologi – vil EECs monopolkapital gradvis overføre til de store industriregionene på kontinentet. Her er nemlig profitten høyere p. g. a. tilgang på høyt spesialisert arbeidskraft, forskningsmiljø og markedsførings ekspertise. Denne utvandringen er allerede begynt. Både Chr. Spigerverk, Munck og Elkem har henlagt avansert produksjon til EEC-området.

NORGE SOM KOLONI.

Hva blir så situasjonen i Norge? Vi skal merke oss to ting: For det første vil EECs monopolkapital beholde markedsføringsapparatet til de nedlagte bedrif-

tene. Slik får den større slagkraft i salget av sine egne produkter. EEC-kapitalen berøver oss altså arbeidsplasser og gir oss varer til monopolpriser i bytte!

For det andre vil det lønne seg å beholde en del produksjon i Norge, f. eks. foredling av metaller basert på billig kraft, i alle fall så lenge vannkraft er billigere enn atomkraft.

Begge disse tingene – stillingen som avtaker av avanserte industrivarer og leverandør av råvarer og halvforedledede råvarer – gir Norge status som økonomisk koloni.

FINANSKAPITALEN HERJER NORSKE ARBEIDSPLASSENE.

EECs finanskapital vil kaste de industrier som det vil lønne seg å ha i Norge, inn i en nådeløs omlegging for å skaffe seg selv større profitt. Hvilke midler vil den bruke?

- **Fusjoner.** Finanskapitalen vil slå sammen mindre bedrifter til større enheter med full kontroll innen sin bransje slik at den kan ta monopolpriser. Slike fusjoner vil særlig gå utover funksjonærerne etter som man ikke behøver dobbel administrativ ledelse. Et eksempel: Ved maling- og lakk-fusjonen i Norge (Jotun, Bjercke, Fleischer etc.) fikk bl. a. 35 selgere straks sparken!
- **Strukturrasjonalisering.** Ved å kjøpe opp Creditbanken, kan f. eks. Deutsche Bank skaffe seg kontroll over store deler av norsk industri. Gjennom storstilte planer for strukturrasjonalisering vil tusener av arbeidsplasser forsvinne. Som eksempel kan nevnes Creditbankens og Bergens Privatbanks plan (Simonsplanen) om å nedlegge treforedlingsbedrifter i Skiens- og Drammensvassdraget med tilsammen 7500 ansatte! I stedet skulle et par svære, effektive enheter opprettes! Er dette skremselstusiker for Norge i EEC? Nei: Nylig nedla det franske storkonsernet Wendel-Sidelor flere avdelinger med til sammen 12 000 ansatte. Videre er et helt stålverk med 4000 arbeidsplasser blitt nedlagt i Hagen-Haspe i Vest-Tyskland!
- **Rasjonalisering.** Når finanskapitalen profitter av truet, sitter arbeidsplassene løst. Arbeidere erstattes med maskiner. De tre store tyske bankene presset Krupp til å sparke 10 080 mann fra 1967 til 1970. Vi ser her hvordan monopolkapitalen

nedlegger arbeidsplasser i tusener. Bratteli benekter disse fakta. Bratteli forsøker å skjule sannheten om EEC for norske arbeidere!

EEC BETYR ØKT ARBEIDSLØSHET

Hva blir resultatet av dette? For det første vil en del industri bli nedlagt og produksjonen overført til utlandet. Dette vil gi store deler av Norge samme sort arbeidsløshet som vi ser i andre av Vest-Europas halvkoloniale utkanter: Sør-Italia, Bretagne, Vest-England. For det andre vil monopolkapitalens herjinger gi også Norge såkalt strukturell arbeidsløshet. Dvs. arbeidsløshet som oppstår når monopolkapitalen gjennom strukturrasjonalisering og rasjonalisering sparker ut mennesker til fordel for maskiner. I Frankrike kom dette i fjor til uttrykk ved at bruttonasjonalproduktet økte med 4,7%, mens arbeidsløsheten samtidig steg fra 375 000 til 521 000.

For det tredje har EEC-kommisjonen planer om å utradere 740 000 »ulønnsomme» arbeidsplasser de neste 10 åra! Gjøtt om norske småbedrifter kommer til å stå langt framme på den lista!

NORDMENN SOM FREMMEDARBEIDERE?

I denne situasjonen vil EECs monopolkapital tale om et »arbeidskraftoverskudd» i Norge. Dersom norske arbeidere vil ha jobb, må de værsgod flytte etter kapitalen til kontinentet der det er profitabelt å investere.

Er dette bare ubegrunnede skremser fra EEC-motstandere? La oss se til England: Vi må være klar over at strømmen av engelske arbeidere til Vest-Tyskland øker sterkt. Ifølge avisa Frankfurter Allgemeine Zeitung 14/12-71 flyttet 3500 pr. år i begynnelsen av 60-åra mot hele 6000 i dag! Snart vil strømmen være oppe i 10 000 pr. år. Aviser regner med at det i 1980 vil være mellom 100 000 og 150 000 engelske fræmmedarbeidere i Vest-Tyskland! Den reaksjonære Heath-regjeringa gjorde sommeren 1971 følgende en avtale med Brandt om at tyskerne skulle få importere 250 000 fagarbeidere! Slik er det Brattelis EEC-kolleger »sikrer de store folkegrupper trygge og gode kår»!

EEC TRUER ARBEIDSPLASSENE! FORBERED POLITISKE STREIKER MOT EEC!

KVINNER TIL KAMP MOT EEC

smøret på verdensmarkedet til lavpris og styrtet u-land ut i vansker. Kornet brant EEC opp. Men overfor sine egne forbrukere holdt EEC de samme skyhøye smørpriser på 10–12 kroner. Vanlige folk kan ikke kjøpe dette. EEC trækker på forbrukernes interesser.

Flere supermarkeder og enda høyere priser.

Fra 1966-70 har 18% av alle dagligvarebutikker forsvunnet. Samtidig ser vi at supermarkeder og butikkjeder overtar handelen. Med sine store pengerressurser utkonkurrerer de lett »kolonialen». Når så folk ikke har andre steder å handle, skrur de prisene i været. En undersøkelse fra Oslo viser at butikkjeden Jens Evensen på Grønland lå 10-30% over »kolonialen» på varer som serelat, poteter, tørrmelk, vaskepulver etc.

Dette er bare småtterier mot det vi vil oppleve i EEC. I Tyskland ble 130 000 grossister og detaljister utradert fra 1960-70. (Der Spiegel 6/72) Bare i året 1969 forsvant 12 500 småbutikker i Frankrike. Samme år investerte storkapitalen i 800 nye supermarkeder som hogget tak i hele 25% av dagligvaresalget. Når slike varekjeder får kontroll over markedet her, blir nok Jens Evensens priser rene barnematen!

En annen måte butikkjeder som f. eks. NKL flår folk på, er å nedlegge de små avdelingene og satse på

store, sentrale supermarkeder. Slik selger NKL mer effektivt og grafser til seg større profitt. For folk betyr dette store utgifter til reiser. For gamle at innkjøpene blir tunge å klare.

Konsernene stjeler fra husmødre!

Hva betyr så de monopolpriser storprodusenter og butikkjeder tar for familiens økonomi? Det er ganske lett å se at husmødre blir snytt når f. eks. kryddermonopolet Ehrlich tar 6 kroner for en boks paprika mens råstoffet og flasken koster ca. 50 øre. (Samf. vitensk. Inst. 3.2. 72.) I USA der monopolene har vokst seg sterkere enn her, har senatets antitrustkomite regnet ut at konsernene der berøver forbrukerne for 200 milliarder dollars

årlig pga. slike ågerpriser. Dette betyr at 30-40% av lønningene er verdiløse. (Mentz and Cohen: Who owns and operates the US?)

Husmødre til kamp mot EEC

Denne dyrtida vil vi få når EEC har nådd sitt mål: Monopoler av amerikansk klasse. Dyrtida vil tvinge husmødre ut i arbeidslivet for at familien skal få endene til å møtes. De avspises med usle lønninger. Det blir neppe bedre med daghjems-plasser for barna. Mange – særlig i drabantbyene – må søke sosial støtte. EEC truer ikke minst husmødrenes interesser. Husmødre beskytter sine interesser ved å bekjempe EEC-medlemskapet! Husmødre: slutt dere til den organiserte EEC-motstanden!

Etter en treg start på høstens kamper mot EEC lanserte Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid et 4-punktsprogram for EEC-motstandere. Den store EEC-motstanden måtte omsettes i handling for å holde EEC fra livet! Gjennom en opptrapping av mottiltakene arbeider EEC-motstanden seg fram mot politiske streiker — det ytterste våpen vi må ta i bruk dersom regjeringa svindler med EEC-saken.

● Firepunkts-programmet

Veien til seier

RESULTATENE TIL NÅ — MANGE SMÅ DELSEIRER

4-punktsprogrammet går ut på følgende:

1. Informasjonskampanjen «EEC truer arbeidsplassene — EEC betyr dyrtid» er langt på vei gjennomført: Plakater i tusentall har preget bybildene over hele landet. Informasjonsbrosjyren «EEC truer arbeidsplassene» er spredd i 350 000 eksemplarer og har skaffet oss hundrevis av nye medlemmer. Folkebevegelsens faglige utvalg har sluttet fint opp om dette punktet i 4-punktsprogrammet ved å gi ut avisa »TRYGG ARBEIDSPLASSENE».
2. Underskriftskampanjen går inn i siste innspurtrunde og må fullføres før Stortinget skal bestemme avstemningsgrunnlaget for folkeavstemningen. Til nå er omtrent 30 000 underskrifter samlet inn. Målet må være å slå minst 50 000 underskrifter i bordet til stortingsmennene. Det er et viktig argument for våre demokratiske krav til folkeavstemningen. Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i EEC har gått aktivt inn for dette punktet i 4-punktsprogrammet ved å sette i gang en nesten identisk kampanje.
3. En bølge av prøveavstemninger har gått over landet. For 23. januar hadde 16 174 nordmenn sagt sin mening om fullt medlemskap i EEC gjennom 51 prøveavstemninger. Hele 13 111 av disse stemte NEI til fullt medlemskap (dvs. 81,1 %), mens bare 7,2 % stemte JA. På flere arbeidsplasser har prøveavstemninger vært avholdt (bl. a. på Nyland Vest i Oslo, Follum Fabrikker i Hønefoss og Stord Verft). Flere ledende fagforeningsfolk går inn for prøveavstemning i hele LO. Alle EEC-motstandere må være med å kjempe dette kravet igjennom.
4. Flere politiske streiker i forbindelse

med aksjonsdagene mot forlovelsespakten 19. og 20. januar har vist at også det siste punktet i 4-punktsprogrammet er i ferd med å slå igjennom.

TRENGER EEC-MOTSTANDERNE ET HANDLINGSPROGRAM?

Trenger vi å fortsette kampen mot EEC nå når Dagbladet sier at det allerede er 40 EEC-motstandere på Stortinget, dvs. 2 mer enn det som må til for å avverge EEC-medlemskap? Er det utpåtill nødvendig med et handlingsprogram for EEC-motstanden?

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid mener at det nå trengs organisert kamp mot EEC og et handlingsprogram for EEC-motstanden, mer enn noensinne for.

For det første mener vi at 40 «EEC-motstandere» på tinget ikke er noe å forlitte seg på. I friskt minne har vi saken om transportsubsidiene, da to SP-politikere ville stemme mot regjeringa av distriktpolitiske grunner og dermed velte den. I to-tre dager svingte SP-ledelsen partipiskens flittig og tvang de to utbryterne til å føye seg. Og hvilket enorrnt press kan ikke storkapitalen utøve mot stortingsmennene? De store konsernene bebuder i sine årsmeldinger innskrenkninger og oppsigelser hvis Norge ikke kommer med i EEC. Direktøren i DNN Aluminium i Tysse/Odda bebuder nedleggelse av hele bedriften og nådeløs sparring av 420 mann om vi ikke kommer inn. — Kan vi stole på at stortingsmennene fra Sogn og Fjordane står imot slikt beinhardt utenomparlamentarisk press?

For det andre har vi nok av eksempler på at regjering og storting gir en god dag i folkeflertallets mening i viktige saker. Mange husker sikkert NATO-saken i 1949, da 80 % av folket var innst

Norge skulle gå inn i NATO (ifølge den danske statsminister Hedtoft), mens AP-regjering og storting presset oss inn. Dette kunne skje nettopp fordi den massive NATO-motstanden ikke var organisert.

For det tredje kan forlovelsespakten mellom Norge og EEC, som ble undertegnet 22. januar, bli brukt til å knytte oss til EEC før folkeavstemningen. NRK meldte 25/1-72 at Norge får uttale seg om alle forslag fra EEC-kommisjonen til Ministerrådet, bl. a. angående de handelsavtalene som EEC i dag inngår

med Hellas, Kypros etc. I disse avtalene skal det «tas hensyn til norske interesser». Kan vi ikke høre Bratteli når han til høsten truer med at «nei til EEC er nei til våre nye handelsavtaler» som er avgjørende for arbeidsplassene i eksportindustrien? Forlovelsespakten kan bli brukt til å sette folk og storting i en tvangssituasjon!

POLITISKE STREIKER MOT EEC VIL BLI NØDVENDIG

En passiv EEC-motstand kan overvinnnes. Det viser erfaringene fra England

der ca. 70 % var mot EEC, men hvor Heath og parlamentet med suveren forakt for folket førte landet inn i EEC.

Erfaringer fra annen interessekamp — fra kampen mot storflyplasser utenfor Ås og ved London — viser at folkets kamp gir bedre resultater enn blind tillit til vakleворne parlamentarikere.

Men kampen mot EEC er vanskeligere. Det kreves at store masser knyttes til Arbeiderkomiteen og Folkebevegelsen. Det kreves at Arbeiderkomiteens 4-punktsprogram følges, slik at stadig flere går aktivt med i aksjoner mot EEC.

Dersom Bratteli & Co. svindler med EEC-saken i et desperat forsøk på å oppfylle norsk storkapitals ønske om EEC-medlemskap, er folket forberedt på å bruke sitt sterkeste våpen: politisk streik. Når folket selv reiser seg for å forsvare sine økonomiske og politiske interesser gjennom brede politiske streiker og demonstrasjoner, må AP-regjeringa bøye av.

ENHET FOR KAMP - KAMP FOR ENHET

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid mener all aktiv EEC-motstand er bra. Framover vil vi arbeide for enhet mellom EEC-motstanderne, men vi må sikre at EEC-motstanden er aktiv, blir sterkere og virkelig avviser EEC.

Arbeidet for å få Norge inn i EEC kommet langt. EEC-tilhengerne forbereder en kraftig offensiv i tida som kommer, de vil ikke sky noe middel for å nå målet og forbereder bl. a. en skremmelsespropaganda som har alle muligheter for å bli virkningsfull. Dette betyr at EEC-tilhengerne slett ikke legger opp til en rolig utvikling, men at de tvert imot bruker trusler om oppsigelser, utsettelse av folkeavstemningen, alle slags press for å komme inn i EEC.

Okt enhet mellom EEC-motstanderne.

Vi i Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid mener derfor at det i tida framover er viktig å øke enheten mellom EEC-motstanderne. Men samtidig er det helt avgjørende å sette igang aktiv motstand. I god tid foran demonstrasjonene 19. januar sendte vi henvendelser til en rekke organisasjoner som er mot EEC, og foreslo møte for å diskutere et felles demonstrasjonsopplegg og fritt diskutere paroler som skulle med. Vi gjorde det for å kunne få flere EEC-motstandere aktivt med i å bekjempe underskriften i Bryssel. Dette samarbeidet ble avslått, bl. a. av de politiske ungdoms-

organisasjonene og av Folkebevegelsens sentralladelse. Vi mener det er beklagelig. Uansett så vi det som vår plikt å sikre at det ble demonstrasjoner mot underskriften i Bryssel. Vi ønsker enhet, men vi kan ikke unnlate å bekjempe EEC. I Oslo gikk 5000 i fakkeltog 19/1. En rekke andre steder hadde også svære demonstrasjoner. Det er bra. Men det svekker EEC-motstanden når enkelte ikke vil diskutere og mobilisere for størst mulig deltakelse. Bare EEC-tilhengerne tjener på det.

Samarbeid om konkrete saker.

Minst tre steder var det slagkraftige demonstrasjoner der bl. a. Folkebevegelsen og Arbeiderkomiteen sto som arrangører. Det betyr ikke at organisasjonene går sammen i alt, men at de er enige om akkurat dette arrangementet. På Notodden, Sandane og Verdalen ble det derfor kraftige demonstrasjoner mot EEC.

Arbeiderkomiteens 4-punktsprogram har aktivisert titusener i avstemninger, vedtak, demonstrasjoner og politiske streiker. Men det har også økt enheten mellom EEC-motstanderne. Mange steder har klubber fagforeninger, lokalavdelinger av Folkebevegelsen, etc. gått sammen med oss for å sette ut i livet dette programmet. Det gjelder særlig lokale avstemninger om EEC. Vi vil arbeide aktivt for å øke denne enheten. Det er klart at når EEC-tilhengerne setter inn sine millionressurser i en propaganda-storm, så må vi EEC-motstandere støtte

hverandre på tvers av organisatoriske skillerlinjer.

Et viktig skille innafor EEC-motstandernes rekker går i dag mellom de som har forstått den politiske betydningen av å drive aktiv kamp mot EEC og de som ikke har forstått det. Mange norske EEC-motstandere tror fortsatt at spørsmålet om norsk medlemskap skal

avgjøres på demokratisk vis gjennom stortingsvedtak og folkeavstemning. Vi mener at dette er feil.

Vi vet at snikinnmeldinga har pågått gjennom lengre tid og at vi i og med EEC forberedende tiltak — slike som statsbudsjettet, dyrtid, sammenslutninger, konkurser og forlovelsespakten allerede står med begge beina langt inne i EEC. Bare aktiv motstand mot slike tiltak kan hindre utvikling mot EEC-medlemskap.

Hva er «kamp»?

Vi mener at kamp er aktivisere folket mot EEC: Lokal organisering av motstandgrupper, lokale avstemninger i organisasjoner, alle tiltak som setter folket i aktivitet og diskusjon.

Demonstrasjoner og streik er også kamp mot EEC. Det er nødvendig for å få folket til å ta standpunkt og for å tilbakevise EEC-tilhengerens forsøk på å endre hele Norges politikk. Vi skal ikke være redde for å reise diskusjonen blant EEC-motstanderne, bare det kan føre til enhetlige aksjoner og trekke flere med oss. Det er Bratteli som frykter folkets diskusjon.

**KAMP MOT
EEC OG DYRTID**

utgis av
Arbeiderkomiteen mot
EEC og Dyrtid,

Postboks 3829,
Ullevål, Oslo 8.
Tlf. 46 19 80.

Trykt i offset hos
A/S Duplotrykk,